

aabenbart, at han om 15 eller 20 Aar ikke vil kunne holde det for nær denne Sum, da han langtfra faaer saa meget Brugeligt overleveret af Staten. Endelig skal jeg gjøre opmærksom paa med Hensyn til Tilskudets Størrelse for en eventuel Entrepreneur, at hvis Noget bliver uheldigt for ham, saa maa det være dette, at Theatret efter Mindretallets Forslag kun maa leies ud paa 5 Aar ad Gangen; i den Tid skal han dog anskaffe en Mængde Rekviziter, naar nye Stykker sættes i Scene; men man vil, som det synes, bevare det kongelige Theaters Privilegium for dette, nemlig at kun der maa opføres høiere Skuespil og forskjellige andre høiere Kunstarter. Men saa gunstig Entreprenøren derved vil blive stillet, medens han er Entrepreneur, saa meget ugunstigere staaer han, naar man ikke fornyer hans Contract; dette maa han dog tage Hensyn til, naar han anskaffer de forskjellige Rekviziter for at sætte nye Stykker i Scene, at de ere Lidet eller Intet værd, naar man ikke fornyer hans Contract, da han ikke paa noget andet Sted maa opføre de Stykker, hvortil han har anskaffet Rekviziterne. Den Entrepreneur, der altsaa paa sin egen Bekostning sætter en Tragedie eller et høiere Lustspil i Scene paa det kongelige Theater, vil altid sige til sig selv: min Contract er snart udløben, og bliver den ikke fornyet, saa ere de Ting, som jeg har anskaffet mig, af ingen Værd, thi jeg maa ikke bruge dem til det samme andetsteds. Sagen bliver altsaa den, at det, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgskro) har meent, at Statens Tilskud til Theatret maatte blive lavere, fordi at en Entrepreneur med personlig Dygtighed bedre kunde komme Pengespørgsmaalet tillivs, bedre kunde indrette sig billigt osv., falder i en væsentlig Grad bort, naar man seer den i og for sig høist ugunstige Rifico, han løber, og som han maa tage Hensyn til, for at være Entrepreneur. Men hvorledes vil det overhovedet gaae med Hensyn til den Tanke at give Sagen i en Entreprenørs Haand og give et Tilskud fra Statskassens Side? Det er ganske vist sagt af den ærede Ordfører, at de Bestemmelser, som Mindretallet i sin § 4 har opstillet, sy-

nes at vidne om, at man virkelig havde fundet at ville stille Theatret i Kunstneriff og i national Henseende paa en saa betryggende Fod, at Regjeringens Control overfor Entreprenøren havde noget Virkeligt at sige. Men lad os ikke stufte os her. Den Stemning, der her hos Mange egentlig kun som en Læbebejdelse anerkjender det kongelige Theaters Betydning i national og Kunstneriff Henseende, vil efter min Mening ogsaa komme tilorde og vise sig modstræbende ved enhver Leilighed, hvor der bliver Spørgsmaal om, hvormeget der skal skydes til. Beløbet maa bevilges paa Finansloven, og Contracterne, der bestemme Tilskudets Størrelse, maae sanctioneres af Rigsdagen; men hver Gang, der bliver Spørgsmaal derom, vil der blive øvet et Tryk for at holde Tilskudet saa lavt nede som muligt. Det Hensyn til den dramatiske Kunsts Bevarelse og Theatrets Betydning som nationalt, der er opstillet i § 4, vil enten blive stedse svagere pointeret i Contracterne, eller der vil factisk blive seet saaledes gennem Fingre dermed, at Sagen i Virkeligheden svinder ind til Intet, saa at det, der nu staaer med ganske smukke Ord, skjøndt i og for sig vagt, og som synes at vidne om god Villie for Bevarelsen af Theatrets gode Førelse i Fremtiden, i Virkeligheden vil ved et uafsladeligt Tryk i finansiel Henseende saaledes strumpe ind, at der neppe vil blive Tale om Andet, end at inden et vist Aaremaal vil man ad den Vej være kommen bort fra de Formaal, der nu bevæge til at give et Tilskud. Der vil uafbrudt blive klaget over, at man er for streng mod Entreprenøren, at man ikke blandt forskjellige Entreprenører, der melde sig, har taget den, der tilbød de gunstigste pecuniære Betingelser, og Entreprenøren vil derved efterhaanden mere og mere komme til at sætte de Stykker og den Slags Kunst fremmest, som betale sig bedst for ham; Regjering og Rigsdag ville sige: naar vi spare af Pengene, faaer det at gaae. Da kommer det nepos saaledes, som det ærede Medlem fra Falster (M. C. Hansen) sagde, at man ikke kan stole paa Publicums Smag; den kan blive vildledt. Ja, det er ganske rigtigt; det er noget af det Sandeste, der er sagt. Men det er